

[Hauge.]

dringsforslag, der er stillet til de to Budgetter.

Dahlggaard: Som det fremgaar af Betænkningen, har der i Finansudvalget været et Samraad med den højtærede Forsvarsminister angaaende en eventuel Udstykning af Flyvepladsen ved Tønder. Der har jo under Forhandlingerne om Jordudstyknigen i Sønderjylland fra forskellige Sider ofte været fremsat den Opfattelse, at man paa Grund af de særegne Forhold dernede burde komme ind paa en Udstykning under andre Former end heroppe i det gamle Land, at man maaske der kunde fremme Bevægelsen paa gunstig Maade og i betydeligt Omfang ved, at Ejendommene udstykkedes og Bygningerne opførtes, forinden de overdroges Nybyggerne. Jeg tror, at denne Betragtningssmaade er rigtig. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind derpaa ved denne Lejlighed, idet Drøftelsen deraf naturligt maa komme til at foregaa paa Grundlag af det sønderjydske Udvalgs Betænkning, men jeg har ønsket at pege paa, at Staten jo allerede i Flyvepladsen ved Tønder, der er paa ca. 200 ha, ejer et Areal, der ligger praktisk talt færdigt til Udstykning, og hvor Forsøg i den Henseende, jeg her har nævnt, straks kunde gøres. Jeg har derfor i Finansudvalget rettet Opfordring til Ministeren om at træffe de fornødne Foranstaltninger hertil snarest. Ministeren har overfor Udvalget gjort opmærksom paa, at efter hans Mening kunde kun 40 af de 200 ha, der henligger her, afgives af Krigsministeriet til Udstykning. Jeg vil gerne udtrykke Haabet om, at Ministeren ikke vil holde fast ved dette Synspunkt, som paa ingen Maade synes mig begrundet, og jeg haaber, at Ministeren i Dag i hvert Tilfælde vil kunne give Tilslutning til, at de Arealer, der bliver Tale om her, kan afgives i den allernærmeste Fremtid.

Angaaende det Forslag til Krigsministeriets Budget, der er stillet af Retsstatspartiet om at lade den ekstraordinære Bevilling paa 3 Mill. Kr. udgaa, skal jeg sige, at det jo af Betænkningen fremgaar, at der er taget Forbehold — og dette Forbehold er taget af Socialdemokratiet og det radikale Venstre til hele Krigsministeriets Budget — indtil tredje Behandling, hvor de Forslag, som vi fra vor Side ønsker at fremkomme med, vil blive stillet. For saa vidt er de to ærede Medlemmers Forslag altsaa fremkommet paa et uheldigt Tidspunkt — den endelige Stilling til hele denne Sag vil jo være at tage ved tredje Behandling —, men

da vi fra vor Side i øvrigt er ganske enige i Realiteten i Forslaget, skal vi heller ikke stemme imod.

Willesen: Det Forslag, vi har stillet om at stryge den ekstraordinære Bevilling paa 3 Mill. Kr., har vi stillet ud fra den Opfattelse, at da den gældende Forsvarsordning allerede overholdes højst ufuldstændigt og i og for sig vil blive det næsten lige saa ufuldstændigt, selv om denne Bevilling gennemføres, er det meningsløst at give disse Penge ud. Derfor har vi stillet dette Forslag. Naar man fra socialdemokratisk og til Dels fra radikal Side i alt Fald ikke vil stemme for Forslaget — Socialdemokraterne siger endogsaa mærkværdigt nok, at de vil stemme imod det — med den Begrundelse, at man har taget almindeligt Forbehold overfor de militære Budgetter indtil tredje Behandling, er der for det første dertil at bemærke, at da vi ikke har Medlemmer i Finansudvalget, kunde vi ikke vide noget derom og var nødt til at komme med disse Forslag i Tide — i Fjor vilde man jo ikke behandle dem, fordi vi havde ventet, til vi saa Betænkningen —, og for det andet, at det er en ejendommelig Begrundelse for at stemme imod et Forslag, at det gaar i den rigtige Retning, hvad man i og for sig ikke har benægtet. Men om man kunde komme videre i samme Retning ved tredje Behandling, skal vi ikke have noget derimod.

Forsvarsministeren (Brorsen): Om Ændringsforslagene er der ikke ret meget at sige udover, at jeg føler Trang til at sige Tak til hele Finansudvalget for den Stilling, det har indtaget; naar undtages et ganske enkelt, har det jo tiltraadt dem alle.

De Talere, der har haft Ordet, har omtalt en Del Samraad, der har fundet Sted mellem Finansudvalget og mig, og bl. a. omtalte det ærede Medlem Hr. Andreasen et Samraad, der har fundet Sted angaaende Orlogsværftet og Arbejdet ude paa Orlogsværftet. Jeg er naturligvis i lige saa høj Grad som det ærede Medlem interesseret i, at Orlogsværftet kan faa saa meget af Statsarbejderne, som det overhovedet er muligt, og det var jo ogsaa Meningen, da vi i sin Tid behandlede Orlogsværftet i Kommissionen. Da Kommissionsarbejdet var sluttet, fandt der en Forhandling Sted her i Rigsdagen, og man var, saa vidt jeg erindrer, fra alle Sider enig om, at Orlogsværftet skulde have Statsarbejderne, naar Orlogsværftet nogenlunde kunde konkurrere med den private